APOSTAZ, “DÜNYANIN KUTSAL İNTİHARI” INDA PARAZİTİMİZ

İnsanın zihninde oluşturduğu ve “etki edilebilir” her türlü ortama çevre denir.

Bu tanımı, dikkatle ve yıllarca (yalan) uğraşarak hazırladım. Başlangıçta itici geldiğini ben de biliyorum. Anlamak zormuş gibi, ama aslında o kadar karmaşık değil. Bir kere tanım, insan kelimesiyle başlamaktadır ve doğrudur, çünkü çevre her ne ise, insan için geçerli bir açıklama bulmalıdır. Düzenleyici olan sonuçta insandır. Siz hiç, bir maymun ya da timsahın böyle bir tanıma ihtiyaç duyduğunu gördünüz mü? Göremezsiniz çünkü maymun ve timsah için çevre anlatımı yoktur. Sizin çevre dediğinizin birer parçasıdır onlar. Dolayısıyla insan dışındaki bütün varlıkları, insanın yapacağı bir çevre tanımının öğeleri olarak kabul etmek gerekir.

Ve düzenlenmiş çevre, zihinle ilgilidir. Doğanın kendi başına bırakılmışlığı bile zihinde oluşan bir ortamdır. Ancak gidip görürseniz veya bir şekilde haberdar olursanız, zihninizde yer bulur ve bu yer bulum çok rica ederim inkâr edilmesindir ki biraz “duygusal”dır. Buna göre; dağlar, geyikler, yağmur ormanları ve denizler kadar, eviniz, arabanız, elbise dolabınız, işyeriniz, mahalle bakkalınız, bigisayannızın içi **“aklınıza gelen”** ne varsa, etki edilebildikleri sürece, çevredir. Zamanın herhangi bir anında gözlerinizi kapatıp, pekâlâ Karadeniz’in yoğun ormanları içindeki bir bayırda, yanınızdaki ağıldan gelen tezek kokusundan keyif alabilir ve aniden yanınızdan geçen arabanın gürültüsüyle tezek kokusunu, paranoyak bir kokuya çevirebilirsiniz. Kim tutar sizi. İşte zihninizde bir çevre yaratabilirsiniz ve etkiye açık olduğu hatta etkilendiği için, tanıma uygun olarak buna çevre diyebilirsiniz. Bu zihinsel egzersizde, etki almanızın nedeni, yani gürültünün “kötü” etki olması, zihninizde oluşturduğunuz o çevreden “huzur” duymanız olurdu. Buna göre (tanıma göre), çevre kirliliğini tanımlarsak, hazretin aksine çok daha kolay bir sonuca varırız:

Çevre kabulü içindeki “rahatsız edici etki "lerin tümüne çevre kirliliği denir.

<u>Oluşan etki, çevre oluşumunu, yine insan kabullerine göre, rahatsız etmiyorsa veya rahatsız etmeyeceğine inanılmışsa, o halde kirlilik falan yoktur.</u>

Şimdi buraya kadar, böyle çok köşeli anlatımlarla, radikal savuşturmalar ve hadi oradancılıklar yapmak istemiyorum. Kabul etmekte zorlansak da, durum biraz böyle. İnsanın varlığı veya ürettiği ile etki ettiği her ortam çevredir ve bence etkilerin tümü rahatsızlık vericidir. Astronomlarla astrologların arasındaki farkı anlattığım yeri hatırlıyor musunuz? İşte orada da konu aslında buydu. Zavallı astronomlar, ürettikleri bilgi ile bir tür etkisizlik yaşıyorlardı. Çevre konusu böyle bir durum. Yani, Jüpiter’i; bilirsiniz, zihninizde, televizyon ekranında görür, incelersiniz, ama etki etmediğiniz sürece sizin için çevre değildir. Mars ise, artık çevredir çünkü neredeyse, üzerinde bir **getto** (bir kentin herhangi bir azınlıkça yerleşilen bölümüne genel olarak verilen ad) oluşturduk sayılır.

İşin içine çevre mühendisleri falan girdiğinde daha kötüsü olur ve “düzenlenmiş” ortamları çevre sanadururuz. Bir gün kızımın okuluna gittim ve en temiz enerji kaynağını sordum. Öğrencilerin hemen hepsi, barajlar dedi. Bu ne demek? Çevre üzerinde, insan etkisini evcilleştirmişiz demek. Çocuklar, barajları doğal bir zımbırtı sanıyor. Barajlar yüzünden oluşan yeni ekoloji, onların gerçek olarak kabul ettiği bir oluşum. Ne haber?

Eee diyeceksiniz, çözüm ne?

Bir sorun yok ki çözüm olsun. Daha doğrusu ekolojik anlamda hiç, zerre kadar sorun yok. Sorun, insanın geleceğinde, çünkü eğer, toplam gezegen varlığını bir sistem olarak değerlendireceksek ki bütün çiftçiler böyle söylüyor, o zaman mutlaka **PARAZİT** konusunda dersimizi iyi çalışmamız gerekmektedir, çünkü eğer sistem varsa, parazit de vardır ve bakın şimdi size neler anlatacağım.

Bundan epey yıl önce, bir parazitolog tanıdığım, benden şöyle sıkı bir **“parazit tanımı”** yapmamı istemişti. Kollan sıvayıp işe başladım. O aklıselim tanıdığıma göre, kitaplardaki parazit anlatımında yetersizlikler vardı ve parazit denildiği zaman akla hemen **“küçük canlı varlıklar”** geliyordu. Bunlar sevilmiyor ve derhal kurtulunmaya çalışılıyordu. Uzun süren çalışma sonunda, adamcağızın **“yetersizlik”** kaygısı olduğu gibi ortaya çıktı. Parazit konusu, öyle hafife alınır bir durum değildi ve işin en ilginç yanı, bütün parazitler, hiçbir istisna olmaksızın aynı matematiğe sahipti. Üstelik parazit diye karşımıza çıkmaya başlayan **“varlıklar”** illa küçük ve hatta canlı ve hatta somut olmak zorunda de-ğildi. Daha da kötüsü mü desem ilginci mi bilemiyorum ama, bir parazitten söz etmek için, mutlaka

öncelikle bir "sistem[1]" olması gerekiyordu.

Bu noktada işin zevki kaçıyor hissediyorum. Yani ne diyeceğimi, sonunda nereye varacağımı tahmin ediverdiniz sanıyorsunuz. Bunu bilinçli olarak yapıyorum. Bu sanınızdan faydalanıp çok daha vurucu bir gerçekten söz edeceğim. Merak edin bakalım.

ASALAK

Hiç hoş gelmez insanın kulağına. Zevksiz ve itici bir kelimedir.

Parazit nedir diye sorduğunuzda akla ilk düşen anlatımdır. Asılan, tutunan anlamındadır. Doğrusu, parazitin anlamını tam olarak karşılamaz. Asalak sanki biraz daha eften püftenmiş gibidir. Sanki daha görünür bir halttır. Çabuk yapılacak aşağılamalar içindir sanki. Acınasılık yaratır düşüncelerde de yine kurtulunması gereken, "emici" bir nesnedir. O halde, parazit nedir?

Parazit, herhangi bir "sistem"e tutunarak, o sistemin soğurduğu enerjiyi, sadece kendi amaçları için yönlendiren ve sistemin varolmasına "asla" engel olmayan her türlü unsurdur.

Dahası var...

HİÇBİR SİSTEM, PARAZİTLERE KARŞI BAĞIŞIK DEĞİLDİR. EĞER SİSTEM VARSA, MUTLAKA PARAZİTLENEBİLİR VE PARAZİTLENMİŞ BİR SİSTEM, ASLA KENDİ KURGUSUNUN YANİ AMACININ YERİNE GELMESİNİ SAĞLAYAMAZ. PARAZİT NE DERSE, ONU YAPAR. UZUN LAFIN KISASI, PARAZİTLENMİŞ BİR SİSTEM, KENDİ AMAÇLARI ADINA KOCAMAN BİR ÇÖPTÜR.

Dahası da var...

Parazitlenmiş bir sistemi, sistem enerji soğurduğu sürece parazitten kurtarmanın matematik olarak bir yolu yoktur. Yani bırakın pratiği, teorik olarak bile bu mümkün değildir. Tek yol, enerjiyi kesmek, başka bir deyişle, sistemi "öldürmek"tir.

Sonunda ulaştığımız ve çok da geçerli olan tanım buydu.

Hoppala diyeceksiniz. Yani bağırsaklarımız parazitlendiği zaman, ondan kurtulmak için ölmek mi gerekiyor?

Değil tabiî.

Bir kere ölmesi ya da en azından ölü numarası yapması gereken organizmanız değil, sindirim sisteminiz. İkincisi, evet aynen öyledir ve aksi halde, parazitten kurtulmanız zordur.

Bağırsaklarınızdaki parazit, ne size, ne de sindirim sisteminize zarar vermeye çalışmaz. Oraya tutunarak, kendi isteklerini dikte eder ve bağırsaklarınız onun dediğini yaptığı için, organizmanızdaki sistem ardışımı aksar ve hastalanır, hatta ölürsünüz. Fakat bilin ki, hiç kimse doğrudan parazit yüzünden ölmez.

NE OLUYOR BAĞIRSAKLARINIZI KURTLAR BASTIĞI ZAMAN?

Beslenme bozukluğuna bağlı bir sürü hastalık.

Bağırsaklarınız zarar görmüyor. Görecek olsa, parazitin başı ağrır. Sadece sistem ardışımında üstüne düşen görevi yerine getiremiyor. Hekimler de kurtlarınızı dökesiniz diye ilaçlar veriyor.

TIP DÜNYASININ EN BÜYÜK SORUNU, OLDUM OLASI PARAZİTLERDİR.

Organları birinden alıp diğerine koyabilen, hatta organ haraları yapıp ısmarlama dokular üretebilecek kadar cüretkar olan tıbbın asil topuğu, bizim yamru yumru, ufacık parazitlerdir. Parazitlere karşı girişimlerin hemen tamamı, aslında o kadar da masum olmayan davranışlardır ve sistemler var oldukça bu böyle sürecektir. Bakınız **bağırsaklarınızdaki veya cildinizdeki parazitler için yakın zamana kadar kullanılan ilaçlar, gerçekte, uygulanan sistemi kısa süreliğine dahi olsa "öldüren" ilaçlardı. Sistemin öldüğünü gören parazitler, ortamı terk ediyordu. Nitekim belki bilirsiniz, sistemi terk ettiklerinde hâlâ canlı olurlar.** O ilaçlar, adam akıllı zehirlidir ve şöyle bir baktım da, parazit değil de ilaçtan ölenlerin sayısı, tıbbın yüz karası olmaya hazır ve hiç yabana atılır gibi değil. ŞİMDİLERDE KULLANILAN İLAÇLAR İSE, PARAZİTİN SİNİR SİSTEMİNE SALDIRIYOR. Aslında bu

---

[1] **Sistem Tanımı: Doğal ya da yapay, bir eylemin meydana gelebilmesi için bağımsız işlevleri olan unsurların bir bütün anlatımında ardışarak eneıji soğurmasına, sistem denir. Sistemin tanımsal sonucuna ulaşabilmesi için, bir bütün içinde olması gerekir. Bunun anlamı, bir başlangıç, ardı- şımlar ve sonlandırarak geriye döndüren unsurlardır. Bu yüzden, hücrelerin topluluk halinde ardışması ve hatta belli bir dokuyu oluşturmaları, sistemi yaratmaz. Ancak, belki, dokuların ardışma hizasıyla oluşturdukları organ, bir sistem olabilir, ama organların ardışması, kelimenin tam anlamıyla bir sistemdir. Bundan, sistemlerin de ardışarak, yeni sistemler doğuracağı sonucuna varılır ki, zaten evren de işte böyle oluşur.**

bir devrim gibi. Yani bilinen bütün anlatımlara göre, parazitin kendisine saldırmak mükemmel bir olaymış gibi. Ne ki, bizde de benzer bir sinir sistemi var ve ilaçların istenmeyen etkileri de katlanarak artıyor.

Bağırsaklardaki parazitler için onları uzak tutmak amaçlı çalışmaların çok daha etkin olduğu kesin. Öte yandan tıp dünyasının asıl baş belası olan parazit sınıfı, virüslerdir. **Tıp çalışanları, virüs dışındaki bütün mikroorganizmalara karşı iyiden bir cins saygı duyarlar, ama söz konusu olan virüsler olduğunda durum değişir.**

VİRÜS DEMİŞKEN, BİLGİSAYARLARINIZDA BİLE ONLARDAN VARDIR. NEDEN SİZCE, BİLGİSAYAR MİKROBU, ASALAĞI, ÇAPKINI, KUŞU DEMEMİŞLER DE "VİRÜS" DEMİŞLER?

Kelimenin tam anlamıyla virüs gibiler de ondan ve tam anlamıyla parazit tanımını destekliyorlar. Eğer çalışan bir bilgisayarınız varsa, virüslenebilir. Virüs, bilgisayarınızın ne yapmasını veya yapmamasını istiyorsa, o olur. Ondan kurtulmak için yapılabilecek tek eylem, bütün depoyu sıfırla-mak ya da yeni bir bilgisayar almaktır. Virüs tarama ve temizleme programları, çoklukla, infeksiyon oluşmasın diyedir. Bir kere infekte oldunuz mu, sonra istediğiniz kadar temizleyin, o işten zarar görürsünüz. Ancak yinelemekte fayda var. Bir virüsünüzün olması için, çalışan bir bilgisayarınızın olması gerekir.

Çoğu biyolog, virüsleri "canlı" sınıflandırması içinde görmek istememiştir. Virüslere canlı demek, kısa yoldan anlatmaktır. Ne ki virüsler, canlı olmak için atanmış dört sabit dengeye göre hareket etmez. Çoğalma, beslenme ve üreme anlatımları tamamen farklıdır, ama vardırlar ve özellikle son birkaç on yıldır, insanın başına ciddi çoraplar örmüşlerdir. **Virüsler, parazit tanımımıza o kadar "cuk" diye oturur ki, sormayın gitsin.** Düşünsenize, tıbbın en baş belası uğraş (daha doğrusu, savaş) alanlarından birisini virüsler işgal etmektedir ve bu uğraş için harcana giden para, en sıradışı insanın bile dudaklarını uçuklatır[2]. Bilinen virüslerin tamamı, patojen, yani hastalık yapıcı olarak kabul edilmektedir. Sadece insan organizmasını karşısına aldığını düşündüğümüz zaman, türden türe, suştan suşa virüslerin, çok değişik etkileri olmakla birlikte, bunlardan ilginç bir tanesi olan **HIV**[3] ve saz arkadaşları (suşları), parazit başlığımızın altında parlayacak kadar güzel davranışlar sergiler. **BİR KONGREDE, ADINI SANINI ŞİMDİ HATIRLAMADIĞIM BİR HAZRET, BU VİRÜS İÇİN, "DOĞAL OLAMAYACAK KADAR GÜZEL VE İHTİŞAMLI, ANLAŞILAMAYACAK KADAR BASİT VE BAŞEDEMEYECEĞİMİZ KADAR ZEKİ" DEMİŞTİ.** Hazret, bu sözünü kullandığım ve kaynağı veremediğim için beni bağışlar umarım, ama etkilenmiştim doğrusu. Sözün içeriğindeki çelişkiler bir yana, korktuğu besbelli ortadaydı.

Bir parazit olarak HIV, tıpkı diğerleri gibi, amaçlarına ulaşmak için, soğurduğu enerjiyi kendisi için kullanabileceği bir sistem arar. Amaç, sistemin eneıjisini kendi replikasyonu (kopyalanması) için kullanmaktır. Nitekim, bulduğu sistem, kendisine adını verecek olan, insanın bağışıklık sistemindeki hücrelerdir. Başka bir kısım hücreye de tutunabilmesine karşın, bu bağışıklık sistemi hücreleri (CD4), parazit anlatımımız için çok özel olacaklardır.

Düşünsenize, işi gücü vücuda giren ve sistemin ihtiyacı olmayan unsurları bulup, onlara karşı tavır takınmak olan ve çocuklarımıza, **"vücudumuzun askerleri"** diye öğrettiğimiz bu hücreler, kendi içlerinde bir yabancıyla karşılaşıyor ve bu yabancının enerjilerini soğurmasına seyirci oluyor. **Acı içinde ve ne yapacağını şaşırmış olarak, antikor üretiyor. Bu, kanıında şeytan beslediğine inanan hamile bir kadının, çocuğu öldürmek için bulutlara ateş etmesine benzer.**

AIDS adıyla korkadurduğumuz hastalığa neden olmasına karşın, kimse, doğrudan HIV yüzünden ölmez. Zaten AIDS, HIV'in yol açtığı bir durum değildir. Nasıl mı? Dinleyin o zaman:

Uzunca bir süre sonrasında, CD4 hücreleri, HIV'in kopyalarını kendi duvarlarında oluşurken görünce, o anlamlı ve mantıklı kararı verir: **APOZTAZ. Yani, bam. Yani sistem gitti, parazit gitti mantığı.** YANİ İNTİHAR[4]. Gördünüz mü, küçük ama sorumluluk sahibi bir hücre bile parazit matemati-

---

[2] **Dudaklarınız uçuklamasına Herpes simplex isimli bir virüsün neden olduğunu biliyor muydunuz?**

[3] **Human Immunodefficiency Virüs (İnsan Bağışıklık Yetmezliği Virüsü). Kulakları çınlasın, Jared Diamond'un dediği gibi, önceleri hayvan sistemlerini tutan bir virüsün "insan tarafından evcilleştirilmiş hali" olduğunu biliyoruz artık vesselam.**

[4] **HlV'in varlığı nedeniyle hücrenin kendisini yıkması anlatımını ilk kez 1986 yılında, HIV'i ilk izole eden kişilerden birisi olan Dr. Montaigner yapmıştır. O zamanlar kendisinin de çok iyi anlayamadığını itiraf ettiği bu durumum ne olduğunu bugün gayet iyi biliyoruz. Ayrıntıları; Sarıgül Figen, *HIV ve AIDS* kitabında bulabilirsiniz.**

ğinin farkında. İyi de, her yeni üretilen CD4 hücresi, HIV saldırısı sonucu aynı işi yapmaya başlayınca, ortada vücudu savunacak sistem kalmaz ve normal durumda bağışık ya da barışık olduğumuz **“fırsatçı”** infeksiyonlara gün doğar. Bunlar gelişir, büyür, başedilemez hâl alır ve bu gidişin sonuna AIDS denir.

HIV, AIDS davasında, **“suçum yok”** diye yemin etse, korkarım başı bile ağrımaz ağrımasına da, benim HIV in feksiyonu gibi bir konuda ettiğim bu **“teşbihsel”** lakırtı kendi başıma ne yapar bilmem. Hoş karşılayın lütfen.

Ne ki burada diyeceğim, hamile kadın, çocuğun şeytan olduğunu “kesinlikle” bilse bile, onu doğurur ve besler. **APOZTAZ** ise, sadece parazitlere karşıdır.

Apoztazın gururlu ve koruyucu tavrı doğadan gelen bir özdür. **İnsanlar kendi yarattıkları sistemlerde oluşan pek çok paraziti bile evcilleştirmişlerdir.** Yahu olur mu demeyin. Basbayağı olur. ALIN SİZE **DERSHANELER.** EĞİTİM “SİSTEMİNE” TUTUNMUŞ VE ONUN SOĞURDUĞU ENERJİYİ KULLANAN BU OLUŞUMLARDAN KURTULMAK İÇİN İKİ, HATTA BİR TEK İYİ YOL SÖYLEYİN, ÖNDEN İKİ DİŞİMİ KIRAYIM. BÖYLE BİR YOL YOK. EĞİTİM SİSTEMİNİ “İYİLEŞTİRMEK” MÜMKÜN DEĞİLDİR. PARAZİTLENMİŞ SİSTEMLER İYİLEŞMEZ.

PARAZİTİN İSTEDİĞİNİ YAPAR. DERSHANELER, EĞİTİM SİSTEMİNİN BU HALDE OLMASINI, KALMASINI İSTİYOR. DAHA ÇOK SINAV İSTİYOR. Eğitim, gerçek amacı olan yerleşik düzen insanı üretme işinden vaz geçip, dershaneler için sınava adam üretiyor. Pekiyi nasıl kurtulunur dershanelerden?

İki yıl kimse okula gitmez, hiçbir sınav yapılmazsa, dershane işletmecileri yatırımlarım çeker, gidip market açarlar. Buna imkan var mı? Yok. O zaman dershaneleri sistemin varlığı içinde düşünüp evçilleştirelim olsun bitsin.

Radyolarımızdaki parazit de adını boşuna almamıştır. Bir vericiden çıkıp sizin radyonuza erişen bir yayın varsa, bu sistem üzerine çöreklenip size cızırtı dinletmek isteyecek bir parazit de elbet vardır. Yapılması gereken, bir anlığına bile olsa, sistemi durdurmaktır. **Kullandığınız dil içinde, cümleler birer sistemdir.** Anlamlı bir mesajı paketleyip iletirler.

“Ali bugün geldi” cümlesi bir sistemdir. Bir sürü iş yapabilir. Kim bugün geldi, Ali bugün ne yaptı, Ali bugün geldi mi? gibi pek çok anlama gebedir. Hâlbuki tutup bu cümleyi **“ÇÜNKÜ”** KELİMESİYLE **PARAZİTLERSENİZ, SADECE BU PARAZİTİN İSTEDİĞİ İŞİ YAPAR. GERİSİ GAYRİ BOŞTUR. CÜMLE ARTIK SADECE BİR “GEREKÇE” ENDEKSİNE SAHİPTİR VE BAŞKA BİR İŞE YARAMADIĞI GİBİ TEK BAŞINA HİÇBİR ANLAM TAŞIMAZ.** Deneyin isterseniz:

...çünkü Ali bugün geldi.

Eee?

Eeesi anlamsız, ama evcil işte.

Biran için, tartışmadan, serin kanlı bir kabullenimle bu parazit anlatımını, başından sonuna, doğru bulalım.

Sizce, mükemmel bir sistem olan gezegenimizin bir paraziti olabilir mi?

Efendim? Duyamadım.

Parazitlerin, şu ana kadar sözünü etmediğim çok özel ortak bir noktaları daha vardır. Kancayı taktıkları ve enerjisini yönlendirdikleri sistemi tanımaya çalışır ve onun geliştirebileceği her türlü önleme karşı, bir cins **“hızlı öğrenme”** ile davranış belirler. Açıkçası, mutasyona uğrar ve iyice baş edilemez olurlar. **Her parazit, eski konağından yenisine doğru nesiller verirken, birkaç adım daha güçlenmiş ve kararlı bir hale gelir. Parazitlerin bu davranışı, evrim değildir. Basbayağı, öğrenme ile zoraki değişimdir. Buna, “direnç geliştirme” denir.**

Kaynak:

Üner BEKÖZ, Apostaz, “Dünyanın Kutsal İntiharı” Ankara, Phoenix, 2005. s.155-162